

Scris de octavian.andronic pe 09 ianuarie 2020, 14:27

Ereditatea jurnalistica seculara

Noul an aduce cu el si un loc gol in indexul publicatiilor cotidiene: Evenimentul Zilei si-a incetat aparitia pe hartie dupa aproape 28 de ani in care a constituit - uneori mai mult, alte ori mai putin - un reper al atitudinii presei fata de societate. Spre deosebire de publicatiile care au traversat momentul Revolutiei imbracand haine noi sau ajustate, Evenimentul a constituit o noutate absoluta, datorita in special modului sau de abordare a problematicii cotidiene, nesfiindu-se sa scoতোceasca si prin zonele considerate neonorabile sau de-a dreptul nefrecventabile, in numele unui public tot mai putin dispus sa isi puna mintea la contributie pentru a citi printre randuri (conform unui lung exercitiu) ce vor sa spuna gazetarii.

Fondatorul ziarului, Ion Cristoiu, a redescoperit tabloidismul de care publicul avea nevoie si a scos dopul ulciorului in care staturse la dospit nevoia naturala a barfei si a suspiciunilor, ale carei arome au coplesit treptat spatiul mediatic. Daca Evenimentul a fost noutatea cea mai importanta a celui mai important deceniu al presei libere, spatiul media a fost dominat de jurnalele care au avut inspiratia si forta de a depasi conditia de curele de transmisie ale indicatiilor ideologice si de a-si regasi rostul fundamental intr-o lume eliberata brusc, aproape pe neasteptate, de cenzura si de dogmatism ideologic. A fost sansa Libertatii de a fi fost un veritabil deschizator de drum, dand semnalul eliberarii si al intoarcerii la uneltele fundamentale ale jurnalismului. Au urmat, in maniere diferite si cu ajustarile de rigoare, Scanteia (nu inainte de a trece prin etapa Scanteii Poporului, cu al sau buimacitor apel: „Comunisti, puneti mana pe arme!”), si Romania libera pe care martiriul lui Petre Mihai Bacanu a scutit-o de nevoia modificarii titlului, care in noua situatie chiar suna bine.

Poate ca nu intamplator aceste trei titluri au dominat prin influenta si tiraje anii de dupa marea schimbare din decembrie. Sarcina cea mai usoara a revenit Libertatii, care era continuatoarea unui titlu popular si prea putin marcat de presiunile ideologice manifestate in cazul celorlalte publicatii. Iar cea mai diferita a fost a Adevarului, titlu scos din jobenul istoriei fara nicio legatura cu predecesorul. Atat Adevarul cat si Romania Libera au plecat la drum cu avantajele patrimoniului luat practic cu japca de la patronatul comunist, spre deosebire de Libertatea, si cu presiunile exercitate asupra unor autoritati timide si nepregatite sa se confrunte cu forta mijloacelor media. intamplator sau nu, cele trei titluri care isi trag ereditatea din precedenta etapa istorica, sunt si cele care au rezistat cel mai bine confruntarii cu o piata in continua schimbare, in rastimpul in care zeci, sute de titluri cu pretentii au esuat cufundandu-se in uitare. Se poate vorbi aici si despre anume ereditate, ale carei semnificatii sunt cel mai evidente in cazul ziarului care

traverseaza cel mai bine etapa celor trei decenii ale noii sale conditii: Libertatea. Cei care o reprezinta astazi se pot mandri cu faptul ca sunt exponentii celui mai longeviv arbore genealogic al presei. Libertatea este continuatoarea directa a Informatiei Bucurestiului, care la randul sau a continuat un titlu emblematic al presei romanesti - Universul. Pentru ca primul ziar modern, fondat de Luigi Cazzavillan la 1884 si transformat in cel mai influent ziar al perioadei interbelice de catre Stelian Popescu, a fost practic continuat de Informatia Bucurestiului. in ziua in care Universul si-a incetat aparitia (20 iulie 1953) pe piata a aparut ziarul de dupa amiaza Informatia Bucurestiului, practic cu aceeasi echipa si cu aceleasi mijloace de productie - tipografia achizitionata de Stelian Popescu din Italia - unde a functionat in palatul cu acelasi nume pana in actualul secol.

Vom constata ca in istoria presei romane entitatea Universul-Informatia Bucurestiului-Libertatea este cea care a traversat trei secole, in trei epoci istorice -de la capitalismul ante si interbelic, la comunismul nationalist si pana la ceea ce astazi nu stim sigur cum sa numim. 136 de ani, concentrati si expusi prin talent si dedicatie fata de cel fara de care presa nu ar exista: Cititorul.

ADRESA: <http://crct.ro/nvvC>